

6 Собирайтсе, скриватсе, вѣгледѣватѣ стѣпкиѣте ми, какво да ѹхвататѣ дѣшата ми.

7 Да ли ще са избаватѣ чрезѣ беззаконїето? Боже, сѣ гнѣватѣ (Твой) свѣтѣрсаѣ людѣте.

8 Ты кроишѣ скитанїята мои: влей сѣзѣйте ми въ чашата, Твоя: не (сѣ ли тїа) въ книгата Твоя?

9 Тогѣва ще се вѣрнатѣ непрїателиѣте мои назадѣ, въ който дѣнь Те повыкамѣ: знамѣ това, защото Богѣ (ми ѣ) защититель.

10 Въ Бога ще похвалимѣ словото (Мѣ): въ Господа ще похвалимѣ словото (Мѣ).

11 На Бога имамѣ надеждѣ: не щемѣ да се ѹплашимѣ: що (ли може) да ми стори человекѣ?

12 Бразѣ мене, Боже, (сѣ) вѣѣшанїята (ми) камѣ Тебѣ: ще Ти сѣтдавамѣ славословїа.

13 Защото си изкавилѣ дѣшата ми ѡ смерть: не ли и нозѣте ми ѡ попрѣзѣнѣванѣ, за да ходимѣ предѣ Бога во свѣтлината на-живыѣте?

ПСЯЛОМЪ нѣ.

(Давидѣ представѣла това моленїе на Бога, сѣ което призва помощѣта Мѣ и предѣстателството Мѣ.)

За пърѣва пѣвецѣ, (надѣ) Ял-ташхедѣ, Миктамѣ Давидовѣ, когато бѣгашѣ ѡ лицето Сѣслово въ пещерата.

ПОМИЛѢЙ мѣ, ѡ Боже, помилѢй мѣ: защото на Тебѣ се надѣ дѣшата ми, и въ сѣнката на-крылата Твоя ще ѹповаемѣ до гдѣкто да преминатѣ бѣдѣствїата.

2 Ще выкамѣ камѣ Бога Всевышнаго, камѣ Бога преблагодѣтеля моего.

3 Ще испрати ѡ небеса, и ще ме изкави, ще